

(couplet eenstemmig, refrein met bovenstem)

De middagzon scheen op zijn bruine huid
Zijn strohoed was hem veel te groot.
Hij sliep languit en zag er vredig uit.
Hij had geen huis, alleen een boot.
En zovelen bleven even naar hem kijken.
En zovelen hadden graag met hem
geruild.

refr.A De oude man en de zee, Daar waar de tijd.
 Zo traag in eeuwigheid verglijdt.
 Op hun eiland met de golven mee.

refr. B De oude man en de zee blijven voortaan.
Mij steeds spontaan voor ogen staan.
Afscheid nemen viel voor mij niet mee
De oude man en de zee.

De avond bracht ik altijd bij hem door.
Zijn wijn en vis was ook voor mij.
De oude liedjes zong hij mij dan voor.
De avond ging te gauw voorbij.
En zijn net was altijd voller dan bij anderen
Maar de meeste vissen liet hij toch weer vrij.

refr. B.

(halve toon hoger)

De zomersproeten zijn nu van mijn huid
Verbleekt, ze zijn bijna vervaagd.
De oude man verdween. En ook zijn schuit.
Vergeefs heb ik naar hem gevraagd.
Hij was samen met zijn schip in zee verzonken.
Want hij bracht voor èèn keer Teveel vissen mee.

refr. A

refr. B De oude man en de zee blijven voortaan.
 Mij steeds spontaan voor ogen staan.
Warm omarmd rusten met zijn twee.)
De oude man en de zee) 2x